

hele Regjeringens, og at det altsaa ikke vil finde nogen Betænelighed ved at vedtage det Lovudkast, som jeg herved har den Ære at forelægge.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet vilde blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Før vi gaar til den følgende paa Dagsordenen opførte Sag skal jeg gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der af 15 Medlemmer er begjæret, at det Valg, som staaer opført under § 4 paa Dagsordenen, maa blive foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg,

Det næste Nummer paa Dagsordenen var Indbibringelse ved Folketingsmanden for Svendborg Amts Bde Valgkreds af Forslag til Lov om de geistlige Embedsmænds Lønning.

J. A. Hansen: Det har efterhaanden vundet meer og meer Anerkjendelse, at Statens Embedsmænd bør lønnes med Penge efter en fast normeret Lønningslov, men at de forskjellige andre Maader, hvorpaa man i ældre Tider har troet at kunne lønne sine Embedsmænd, ingenlunde er tilbøirende eller helbig. Vi have ogsaa efterhaanden vedtaget saadanne Lønningslove for største Delen af vore Embedsmænd, men vi staae endnu tilbage med Hensyn til Lønningen af vore geistlige Embedsmænd, medens der dog ikke er Mindre, som taler for, at ogsaa disse sættes paa en fast Fod med Hensyn til deres Lønninger; ja, jeg troer endog, at der, netop med Hensyn til dem, er endel Mere, som taler for at gaae frem paa den anførte Maade, end med Hensyn til Landets øvrige Embedsmænd. Den væsentligste Deel af de geistlige Embedsmænds Lønning er hidtil tilflydt dem gjennem Tienden, men efterhaanden, som Landet er blevet udviklet mere og mere, og efterhaanden, som Agerdyrkingen har gjort saa store Fremskridt, som den har, er der herved bevirket, at vore geistlige Embedsmænds Lønninger, i Forhold til andre Embedsmænds, ere stegne til saa urimelige Beløb, at denne Grund maatte have medført, at vi

under iøvrigt almindelige Forhold her i Landet, maatte antages at have faaet en saadan Lønningslov med Hensyn til vore geistlige Embedsmænd, som den, vi have med Hensyn til Landets øvrige Embedsmænd. Naar vi sammenligne de Lønninger, som ere tillagte andre Embedsmænd, der, med Hensyn til Embedsgjerning og Forretninger, maae antages at staae paa lige Fod med, eller af hvilke der maafee endog fordres Mere, end af mangen Præst med den Løn, som Præsterne, efter den nu gjældende Lønningsmaade, have, kommer man til et ganske forbausende Resultat, og dette er altsaa een væsentlig Grund til at søge dette Forhold forandret. — Dernæst er der ogsaa den Mislighed forbundet med den nuværende Lønningsmaade, at en Deel af Landets Borgere, som kunde bidrage meget Betydeligt til Præsternes Lønning, ere fritagne for at bidrage til den Deel deraf, som bestaaer i Tienden. Præstens Sjælesorg maa dog udstrækkes til alle Menighedens enkelte Medlemmer, og ligesaa godt til dem, der staae i en Stilling, som til dem, der staae i en anden; men de, som ere tiendefrie Tiendomme, bidrage, netop paa Grund af Tiendefriheden, ingenlunde til Præsternes Lønning i et saadant Forhold, som Retfærdigheden kræver, hvorved de øvrige Deoere behyrdes med et saameget større Bidrag dertil. Dette var den anden Grund, jeg vilde anføre. — Tiendebæfnet er en forældet Indretning her i Landet, og man har i mange Tider tænkt sig Nødvendigheden af at maatte forandre den; men nu, da vi have Haab om mere og mere at komme til at bestæftige os med vor indre Udvikling, altsaa ogsaa med Skattebæfnet, uden at blive dragne bort derfra ved saadanne større Spørgsmaal som de, der i en Række af Aar fortrinvis have fænglet vor Opmærksomhed, maae vi komme til at tage fat paa, det vil sige: vi maae see at komme til en Afsløsning af Tienden, for fuldstændigt at blive frie for denne Ydelsesmaade. Den letteste og kempeligste Maade, hvorpaa man kan afløse Tienden, vil være at lade den indflyde i Statskassen; thi, saalænge den enten gaar til Præsternes Lønning eller til Kirkenes Bøstige-holdelse, eller, som Kongetienden, gaar i Handel og Wandel, hvorefter der maa tages et